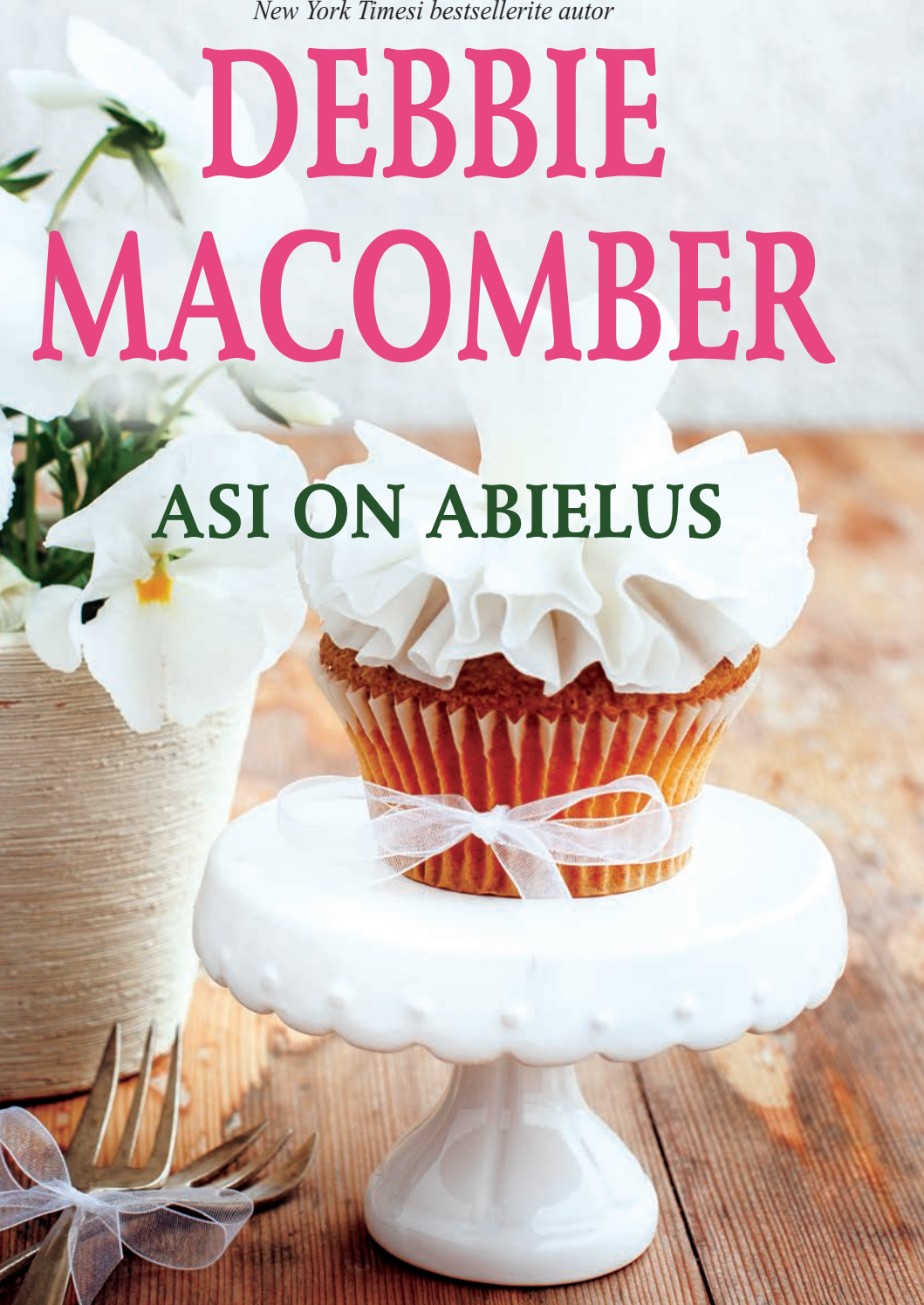

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

ASI ON ABIELUS

**Kirjastuselt Ersen ilmunud
Debbie Macomberi raamatud:**

Neljapäeviti kell kaheksa
Kosjasobitajad
Mineviku peegeldused
Petetud pruudid
Eilne kangelane
Asi on abielus

sari CEDAR COVE
Lighthouse Road 16
Rosewood Lane 204
Pelican Court 311
Cranberry Point 44

sari DRYDENI VENNAD
Romantikaks valmis
Abieluks valmis

sari BLOSSOM STREET
Kauplus Blossom Streetil
Juhuslik kohtumine
Muutuste suvi

New York Timesi bestsellerite autor

DEBBIE MACOMBER

ASI ON ABIELUS

Inglise keelest tõlkinud Lii Haugasmägi

ERSEN

Debbie Macomber
This Matter of Marriage
2013

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad

Harlequin Books S.A.-le. See raamat on välja antud kokkuleppel

Harlequin Books S.A.-ga.

Kaane kujundus pärineb Harlequin Books S.A.-lt ja kõik selle

levitamise õigused on seadusega kaitstud.

See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud,
paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis.

Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete,
sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Evi Laido
Korrektor Inna Viires

© 1997 by Debbie Macomber

© 2018 Kirjastus ERSEN

Sellel raamatul olevad kaubamärgid kuuluvad firmale
Harlequin Enterprises Limited või selle tütarfirmadele ja teised firmad
kasutavad neid litsentsi alusel.

M01339418
ISBN 978-9949-82-160-0

Kõik kirjastuse ERSEN raamatud ja e-raamatud on saadaval
veebipoest www.ersen.ee

November 2013

Kallid sõbrad!

Täiusliku kaaslase otsimine võib olla... traumaatiline. Minu kangelanna Hallie on sellisel otsingul ja vajab nõuandeid. Iga naine tahab teada, mis mehi köidab, ning Hallie saab hulgaliselt soovitusi mitte ainult oma naabrilt, üksikisa Steve Marriselt, vaid ka tema kahelt lapselt.

Ma olen aastate jooksul jälginud mitmeid oma tuttavaid taas sisenemas sellesse ebamugavasse ja hirmutavasse maailma - mõnikord naeruväärsete tulemustega. Olen koos nendega naernud ja nutnud. Ja teinud märkmeid.

Kuigi see lugu on kirjutatud mõned aastad tagasi, usun ma, et Hallie püüdlused ja katsumused abikaasa otsinguil kutsuvad endiselt esile hulga naerupahvakuid ja sama palju äratuntavaid peanoogutusi.

Ma olen igavesti tänulik oma toimetajatele Paula Eykelhofile ja Dianne Moggyle (tolleaegsele Harlequin MIRA peatoimetajale), kes toetasid mind kogu selle raamatu avaldamise protsessi, uue ja põneva ettevõtmise kestel, mis koos MIRAg oli minu jaoks esmakordne.

Lugejate arvamus on minu jaoks alati väga oluline. Teie tagasiside on olnud minu kirjutamiskarjääri kujunemisel hindamatu väärtusega. Saate minuga ühendust võtta minu veebilehe DebbieMacomber.com või Facebooki kaudu või kirjutada mulle aadressil P.O. Box 1458, Port Orchard, WA 98366.

Täna teid jätkuva toetuse eest!

Debbie Macomber

Paulale ja Dianne'ile.

Te teate, miks.

ÜKS

Alates praegusest hetkest

1. jaanuar

Minu jaoks algab uus aasta tavaliselt mõne inspireeriva rea kirjanemisega selle kohta, et võtan alla viis naela – olgem ausad, pigem kümme – ja maksan ära kõik krediitkaardivõlad ning täidan veel mõningaid kõrgeid ootusi. Oh, ma tahan endiselt neist lisanaeltest lahti saada, rohkem kui kunagi varem, kuid teistsugusel põhjusel.

Ma tahan abikaasat. Ja kunagi ka perekonda.

Ja see tähendab, et ma vajan plaani. Olles eesmärgile orienteeritud isik, alustan tavaliselt oma sihi seadmisest (ABIELU!!) ja seejärel töotan välja loogilise plaani selleni jõudmiseks. Mis antud juhul sisaldab head välimust. (Mitte et ma näeks vilets välja, isegi kui ma ise seda ütlen. Aga ma pean silmas tõeliselt head välimust. Kas te kuulsite, reied?) Sest nagu ma olen reklaamidest õppinud, on pakend oluline.

Kõige selle sõnadesse panemine on minu jaoks kuidagi silmiavav. Olen liikunud kaugele edasi neist kolledžipäevist, mil keeldusin järele andmast sellele, mida nimetasin "naiselikuks

põgenemisteeks”, erinevalt mõnedest oma sõpradest. Cassie, Jamie, Rita ja Jane abiellusid kõik kuue kuu jooksul pärast lõpetamist, ja niipalju kui mina aru saan, oli ainsaks põhjuseks see, et nad leidsid tõelise maailma olevat oodatust väljakutsuvama ning kasutasid abielu sellest pääsemiseks.

Aga mina mitte. Oh ei, minu jaoks oli abielu kaugelt liiga tava-pärane. Tahtsin kõigepealt ärimaailmas läbi lüüa. Teha endale nime omaenda graafikafirmas. Ja ma tegingi seda! Nüüd tunnen, nagu oleksin täisringi läbi käinud. Ma olen palju korda saatnud ega kavatsegi oma saavutusi pisendada, aga seekordsete jõulude ajal mõistsin, et elus on enamatki kui kaubanduskoja aasta naise auhind.

Niisiis, eelmisel nädalal langetasin ma otsuse: abielu!

On aeg lasta mees oma ellu. Praeguseni nägin suhteid nagu... desserti. Aeg-ajalt tore, kuid mitte iga söögikorra juurde. Mu sõbrad on juba aastaid mulle potentsiaalseid abikaasakandidaate ette söötnud ja ma olen neile ikka ja jälle pettumuse valmistanud.

Ma olen liiga valiv, ütles Rita. See pole tõsi. Mul on oma standardid, igal naisel on. Aga mu töö on põhjuseks, miks ma pole veel abielus. Panin kogu südame sellesse, et saavutada graafikaturul edu. Viimased kuus aastat olen matnud kogu oma ande ja energia ärisse. See on täitnud iga minu ärkveloleku minuti. Ja äkki nende jõulude ajal tabas mind mõte, et ma tahan enamat. Ma kahtlustan, et sellel võib olla midagi pistmist isa kaotusega juunikuus. Ema püüab kõvasti, et hakkama saada, aga mina ja Julie püüame ju samamoodi. Pühad olid ilma isata tõepoolest rasked. Jõulupidu oli kuidagi tühi ja nukker ning me kõik olime veidi nutused, kui meenutasime asju, mida tal oli kombeks jõulude ajal teha: tuua igal aastal jõulupuud ja panna tsereemoniaalselt minu ja Julie lapsena meisterdatud jõlukaunistused selle külge rippuma. Lugeda jõuluõhtul Kristuse sünnilugu. Panna kalkuni lõikamise ajaks ette jõuluvanaga põll. Selliseid asju.

Mul on nii kahju, et isa jäi ilma oma tütretütre esimestest jõuludest. Ma tean, et Julie beebi aitas emal leinaga hakkama saada, aga polnud oodanud, et pisikesel Ellenil on ka minule nii sügav mõju. Olen alati mõelnud endast kui tugevast ja iseseisvast inimesest. Ma pole tahtnud meest enda lähedusse hirmust, et olen äkki sunnitud tunnistama, et vajan kedagi. Ma ei tea, miks ma selline olen. (Kuigi ma pole päris kindel, kas tahangi seda teada.) Asi on selles, et nüüd tunnen ma teisiti.

See algas siis, kui Julie palus mul beebi sülle võtta. Ma vannun, mu süda sulas, kui ma teda hoidsin. Sel hetkel tundsin ma midagi, mida saan kirjeldada ainult emainstinktina, ja taipasin, et just seda ma tahangi. Just see puudubki minu elus. Abikaasa, perekond.

Ma tean, et õige abikaasaga võin saada kõik. Kodu, perekonna ja karjääri. Paljud naised tulevad sellega toime ja mina tulen ka. Naljakas, kuidas nii väike asi nagu beebi süles hoidmine võib inimese suhtumist muuta. Ma olen valmis. Täiesti valmis. Alates praegusest hetkest võtab minu elu hoopis teise suuna. Asjad, mis olid kuu aja eest eluliselt tähtsad, nihkuvad nüüd tahaplaanile.

Nii et jah, ma tunnistan seda.

Ma tahan abikaasat ja lapsi. Ilmselgelt pean esmalt leidma mehe. (Kavatsen teha kõike õiges järjekorras!) Ema ütleb alati, et kui mina olen juba midagi endale pähe võtnud, ei lase ma millelgi ennast takistada. Olen oma eesmärgi seadnud, plaanid teinud ja arvan, et leian abikaasa maksimaalselt kahe-kolme kuuga. Järgmisel aastal samaks ajaks olen loodetavasti abielus naine. (Võibolla isegi rasel!)

Kui keeruline see ikka olla saab?

Higi voolas Hallie McCarthy otsmikult alla, tilkudes silmisse ja muutes tema nägemise otsekohe häguseks. Ta pühkis kaelas rippuva käterätiga laupa. Kuigi ta oli lubanud, et ei tee seda, heitis Hallie pilgu jooksulindi taimerile.

Üks minut veel.

Kuuskümmend lühikest sekundit. Ta kannatab selle välja. Uueneunud eesmärgitunnetusega kohendas ta sammu ja jäi kannatamatult lõpuhelinat ootama.

Trenažööril olid igasugused kellukesed ja viled, nagu pididki olema, arvestades, kui palju ta selle eest oli maksnud (lisaks veel kolm komplekti seadme värviga sobivaid treeningriideid). Trenni lõpus ilmus neljaltollisele digitaalsele ekraanile teade, mis kiitis teda hästi tehtud töö eest.

Donnalee oli soovitanud tal minna spordiklubisse, et kohtuda mees-tega, ja ta teebki seda, kinnitas Hallie endale, kui saavutab soovitud kaalu. Aga mitte praegu. Ta polnud valmis spordiklubi ringi kepsutama reitega, mis nägid välja nagu singikamakad. Arvatavasti oli see umbes sama nagu koristada elamine enne koristaja tulekut ära – aga ta tegi seda ka.

Hallie haaras sügavalt välja hingates trenažööri külgedest, süda peaaegu plahvatamas, kui taimer viimaseid sekundeid luges. See viimane minut oli kahtlemata üks tema elu pikemaid.

Tundes vajadust viia mõtted füüsilisest agooniast eemale, jooksis Hallie kujuteldava finišijoone poole, suunates pilgu elutoa aknast välja naabruses asuvale luksuslikule elamule.

Ohoo, ta saab uue naabri. Maja ees oli kolimisauto ja mitu tugeva kehaehitusega meest – *väga* tugeva kehaehitusega, märkis ta tunnustavalt – laadisid selle sisu maha. Kolimisauto taha oli pargitud suur veoauto, millesse ronimiseks oleks tõenäoliselt olnud vaja redelit. Numbri-märgi ümbris oli eritellimusel tehtud. Silmi kissitades suutis ta lugeda sellel olevaid sõnu: SUUR VEOK. SUURED TÖÖRIISTAD. Hallie oigas valjult ja pööras silmi. Mehed ja nende egod! Kaks lihaselist kutti jalutasid tema vaatevälja ja Hallie mõtles, kas üks neist nägusatest musklimägedest võib olla tema naaber.

Willow Woods – majadekompleks, kuhu ta oli kuus kuud tagasi kolinud, oli peaaegu välja müüdnud. Ta oli mõelnud, et tema naabermaja müümisega ei lähe kaua. Eriti seetõttu, et see oli avar ja kolme magamistoaga. Ilmselt kolib sinna perekond. Kahtlemata rõõmustas teda mõte, et ta saab endale naabrid...